

Прочетете внимателно текста и отговорете на въпросите.

За пръв път пристигнах на тая малка курортна гаричка, закътана между жълти, голи хълмове и синеещи лозя.

Погледнах учуден нататък и почувствах, че въпреки жегата кръвта ми изстина. Кой ли находчив дявол ми изпрати тоя прекален подарък в жегата? Беше колежката Маринова, с която работехме в един завод. Що за заядливо същество е тя?

Аз съм главен инженер на завода, мен там всички ме обичат и уважават. Колко пъти се опитаха да ме изтеглят в министерството — не отидох. В нашия завод никой не си разбира работата по-добре от мен. Директорът знае много добре това, здраво се държи за мене... Маринова беше единственият човек в завода, който се чувствуваше длъжен да се заяжда с мен по събранията. Винаги нещо в моята работа не й харесваше, винаги нещо не й достигаше, винаги намираше какво повече да иска. Каквото и да правех, непрекъснато усещах зад гърба невидимия остен на нейните думи и укори, който беше готов да ме боцне, даже когато се смятах най-сигурен. Мислех си, че поне тук, на курорта, ще се спася от нея, а ето...

— Чудно, как не съм ви видял... — попитах аз смаяно. — А къде ще отседнете?

— Като вас... В дома на профсъюзите...

...Една вечер от тази лятна почивка никога няма да забравя! Връщахме се късно от една екскурзия по пътеката край дола, в който мигаха светулки. Беше топло, едри звезди грееха на черното южно небе. Чувствах се пълен с вътрешна увереност, мисълта ми бе бърза и ясна. Това състояние ми даде сили да я запитам Маринова и нехайно, и весело:

— Слушай, Олга, кажи ми искрено, защо ме преследваше така упорито в завода? Сякаш между всички аз там бях най-некадърният?

Почувствах как цялото й лице пламна в мрака.

— Напротив! — каза тя горещо. — Именно понеже си най-кадърният! От всичко най-много на тоя свят уважавам дарбата. Не добротата, не сърдечността, не и безукорното трудолюбие и добросъвестност. Ако светът лежеше само на плещите на сърдечните и трудолюбиви хора, животът щеше да тъпче на едно място...

Не бях съвсем съгласен с нея, но я слушах с удивление.

— Именно затова дарбата задължава повече от всичко друго. Даровитият човек няма право да отстъпва, да се примирява, да се затваря в себе си! А ти точно туй правиш! Никой не казва, че не си добър инженер, но живееш с най-малкото, примиряваш се с всяко постигнато нещо, не гледаш никога нависоко. Ти трябва да бъдеш не просто един добър инженер, а учен, откривател. Трябва целият да гориш със своята дарба. Това ще ти даде блясък в очите, ще те подмлади! На колко години си?

— На четиридесет и две — казах аз тихо.

— Виждаш ли? А изглеждаш много по-възрастен. Туй е, защото си се примирил. А аз като гледам как хабиш дарбата си, негодувам и роптая...

Известно време мълчахме. Много ясно чувствах през тая незабравима вечер колко са горчиви думите й, но в същото време колко са прави. Дълго мълчахме, после аз се обадох неуверен:

— Може би си права, Олга. Но винаги съм смятал скромността за първата добродетел. Изглежда, че съм се сравнявал с амбициозните и алчните вместо с учените и откривателите...

(по Павел Вежинов)

Остен - тояга с остро желязо на единия край, с която се подкарват волове или биволи.

№	Тестови задачи	Точки	
1.	<p>Отговорете с ДА или НЕ, като заградите съответното кръгче.</p> <p>А. Според текста Маринова е досадна началничка на разказвача. ДА/НЕ</p> <p>Б. Според текста разказвачът обича своята работа. ДА/НЕ</p> <p>В. Според текста Маринова не уважава сърдечност, добросъвестност и трудолюбие. ДА/НЕ</p> <p>Г. Според текста Маринова смята, че даровитият човек трябва да развива своята дарба. ДА/НЕ</p>	L/0/1/2 /3/4	L/0/1/2 /3/4
2.	<p>Тълкувайте смисъла на подчертаните изрази от текста с по едно изречение или словосъчетание:</p> <p>А. Заядливо същество – _____</p> <p>_____</p> <p>_____</p> <p>Б. амбициозните и алчните – _____</p> <p>_____</p> <p>_____</p> <p>В. животът щеше да тъпче на едно място – _____</p> <p>_____</p> <p>_____</p> <p>_____</p>	L/0/1/2 /3 L/0/1/2 /3	L/0/1/2 /3/ L/0/1/2 /3
3.	<p>Отговорете на въпроса, като заградите буквата на верния отговор. Към кой тип се отнася текстът?</p> <p>А. повествование и описание; В. описание и повествование;</p> <p>Б. повествование и разсъждение; Г. повествование.</p>	L/0/1	L/0/1
4.	<p>Запишете антоними към следните думи от текста:</p> <p>Жегата – _____</p> <p>Прекален – _____</p> <p>Укори – _____</p> <p>Трудолюбие – _____</p> <p>Ще те подмлади – _____</p>	L/0/1/2 /3/4/5	L/0/1/2 /3/4/5
5.	<p>Озаглавете текста, като назовете темата и запишете заглавието.</p> <p>_____</p>	L/0/1/2	L/0/1/2

<p>12.</p>	<p>Трансформирайте откъса в преизказно наклонение и го запишете: Когато над града вече се спускаше плътна уютна вечер, те вървяха и мълчаха, просто им беше време да помълчат заедно, да споделят и късчето тишина на отминаващия ден. Блоковете отваряха стотици светещи очи, зад които царяха спокойствие и щастие.</p> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/>	<p>L/0/1/2 /3/4/5/6 L/0/1</p>	<p>L/0/1/2 /3/4/5/6 L/0/1</p>
<p>13.</p>	<p>Препишете текста, като поправите правописните и граматичните грешки в него. Автора деликатно разказва за опасността от емоционалното обедняване на хората в удобната съвременна цивилизация.</p> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/>	<p>L/0/1/2 /3/4/5 L/0/1</p>	<p>L/0/1/2 /3/4/5 L/0/1</p>
<p>14.</p>	<p>Трансформирайте и запишете съдържанието на фрагмента без да използвате пряка реч: — Ако беше некадърен, нямаше да се заяждам с тебе, нямаше да ти обръщам внимание! — каза му тя с лека усмивка.</p> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/>	<p>L/0/1 L/0/1 L/0/1 L/0/1</p>	<p>L/0/1 L/0/1 L/0/1 L/0/1</p>
<p>15.</p>	<p>Прочетете изречението и запишете верните твърдения от дадените в скобите: Никой не казва, че не си добър инженер, но живееш с най-малкото, примиряваш се с всяко постигнато нещо, не гледаш никога нависоко. Това изречение е _____ (сложно съчинено, сложно съставно, сложно смесено) и се състои от _____ (две, три, четири, пет, шест) прости изречения.</p>	<p>L/0/1 L/0/1</p>	<p>L/0/1 L/0/1</p>

